

Ο Χριστόδουλος Πέτσας, ο σεμνός και ακούραστος αγωνιστής

*του Γιώργου Παπαλεοντίου,
πρώην Διευθυντή Δημοτικής Εκπαίδευσης*

Έφυγε ο σεμνός και μεγάλος Κυθρεώτης δάσκαλος, ο φλογερός Κύπριος πατριώτης, ο ανυπότακτος και ακούραστος αγωνιστής, ο συμπαραστάτης, βοηθός και προστάτης των εκτοπισθέντων. Γέννημα και θρέμμα της ιστορικής κωμόπολης της Κυθρέας, τέκνον εκκληστής, ευσεβούς και εργατικής οικογένειας, ρίχτηκε νωρίς στη βιοπάλη, εβίωσε δύσκολες και σκληρές συνθήκες ζωής και ανετράφη χριστιανοπρεπώς με ηθικές αρχές και αξίες.

Οι γονείς του, οι νοικοκυραίοι συγχωριανοί του και το ευνοϊκό περιβάλλον της κοινότητάς του του ενέπνευσαν την εργατικότητα, την επιμέλεια, την τιμιότητα, την ευσυνειδησία, την ανιδιοτέλεια και την παροιμιώδη αγάπη για την καρποφόρα γη της Κυθρέας που για αιώνες έθρεψε τους προγόνους του και που έμελλε να γίνει η μεγάλη του έγνοια και αγάπη.

Φιλόπρονος και ακούραστος δεν καταβαλλόταν ποτέ από τον κάματο των οικογενειακών γεωργικών ενασχολήσεων. Με το ενδιαφέρον των φιλοπρόδων γονέων του παίρνει παράλληλα γυμνασιακή και συνάμα διδασκαλική μόρφωση. Αριστούχος εκπαιδευτικός υπηρετεί με πάθος την παιδεία, συνεχώς μελετά και ενημερώνεται, επιμορφώνεται, ανεθίσσεται και δεν παραλείπει ταυτόχρονα να αγαπά, να καθλιεργεί και με επιμέλεια να φροντίζει τη γόνιμη γη της ευλογημένης Κυθρέας, να δημιουργεί θαληρούς ημερόνοκλους και πλούσιους ελαιώνες, συνεχίζοντας τη διαχρονική παράδοση των γονέων και των παπούδων του.

Αγάπησε στοργικά τα παιδιά, τους μαθητές του και τους καμάρωνε αργότερα ως καλούς πολίτες, πολλοί από τους οποίους διεκρίθησαν και ως διαπρεπείς επιστήμονες. Αγαπήθηκε όσον ολίγοι εκπαιδευτικοί από τις κοινότητες όπου εργάστηκε ως δάσκαλος και διευθυντής, καθλιεργώντας πνευματικό πολιτισμό και συμβάλλοντας στη δημιουργία πολιτιστικά εύρωστης κοινωνίας.

Εγκαταλείπει με την οικογένειά του την αγαπημένη του Κυθρέα, λόγω της τούρκικης εισβολής και αφήνει με πόνο ψυχής ό,τι με κόπους, μόχθους και ιδρώτες είχε δημιουργήσει εργαζόμενος τίμια και σκληρά για ολόκληρες δεκαετίες. Στην προσφυγιά, ως ο μυθικός Ανταίος, δεν λιποψυχεί και δεν γονατίζει. Τον πνίγει η μεγάλη αδικία και διοχετεύει τη δύναμη, την αγωνιστικότητα και το απaráμιλλο σθένος, που τον χαρακτηρίζουν σ' ένα αδιάκοπο αγώνα για τη δικαίωση του προδομένου λαού μας.

Ενδιαφέρεται, όσον ολίγοι, για τα κοινά και τα προβλήματα που δημιουργήσε η τούρκικη εισβολή. Η αγάπη του για τον άνθρωπο του δίνει κουράγιο να σταθεί πλάι στους

πονεμένους άστεγους, πλάνητες και πένητες συγχωριανούς και άλλους ομοιοπαθείς εκτοπισμένους και αναλίσκει χρόνο και κόπο και εργάζεται πεισματικά για να μη σβήσει το πατριωτικό μαχητικό πνεύμα και η δημιουργικότητα και να αναγεννηθεί από την τέφρα ο ταλαίπωρος προσφυγικός κόσμος.

Οι αρμόδιες αρχές αξιοποιώντας το συγκινητικό ενδιαφέρον του και το δημόσιο πνεύμα, τον εμπιστεύονται και αξιοποιούν την έμφυτη αγάπη του για τους πάσχοντες συνανθρώπους του και την ανιδιοτελή προσφορά του. Πληθώρα δυσπραγούντων εκτοπισθέντων αδελφών μας καταφεύγουν κοντά του και ζητούν την βοήθειά του. Ακούει, συνδιαλέγεται, γράφει, διεκτραγωδεί το δράμα πολλών οικογενειών και καταβάλλει ακούραστες προσπάθειες να βοηθήσει, όσο μπορεί και να απαλύνει τον πόνο των τραγικών θυμάτων της βιβλικής καταστροφής. Και ενώ ο σύγχρονος, ιδιοτελής άνθρωπος νοιάζεται κυρίως μόνο για την οικογένεια και τον εαυτό του, ο ανιδιοτελής και γιομάτος ανθρωπιά και καλωσύνη μακαριστός Χριστόδουλος Πέτσας προσφέρει αφειδώλευτα, με αητρουϊσμό, τις υπηρεσίες του στους πάσχοντες συνανθρώπους του.

Πρωτοπόρος, οργανώνει εκδηλώσεις, διαμαρτυρίες, εκφωνεί πύρινους λόγους, συναρπάζει και συναγείρει τον προσφυγικό κόσμο, πονεί και ενδιαφέρεται για την τύχη των αγνοουμένων και με αγωνιώδη υπομνήματα ζητά τη διεθνή βοήθεια και συμπάρασταση.

Η αγάπη των Κυθρεωτών τον αναδεικνύει επάξια Πρόεδρο του Σωματείου «Ελευθέρη Κυθρέα» και αναπτύσσει πρωτοβουλίες και αναλαμβάνει δραστηριότητες που κρατούν άσβεστη τη μνήμη της κατεχόμενης Κυθρέας και συντηρούν την αγωνιστικότητα των κατοίκων της για δικαίωση.

Καθημερινός και μόνιμος αναγνώστης στη Δημοτική Βιβλιοθήκη Λευκωσίας, μελετά, ερευνά, αντλεί πληροφορίες και γράφει ανελλιπώς και αδιακόπως στο περιοδικό του Σωματείου, το πολύτιμο και έγκυρο αυτό έντυπο που ενημερώνει και εμπυχώνει ντόπιους και απόδημους Κυθρεώτες. Γράφει για την πατρώα γη, την κατάσπαρτη από προγονικά πνευματικά μνημεία, τη μακράιωνη ιστορία της, τους θρύλους και τις παραδόσεις της, τους ανθρώπους της, τους αγώνες τους και τις παντός είδους θαυμαστές δημιουργίες τους.

Σκέπτεται και συνεργάζεται με κυβερνητικούς παράγοντες και με τη Βουλή και συνεχώς ανακινεί το εθνικό μας πρόβλημα. Επαναστατεί για τον σφετερισμό της παρουσίας των εκτοπισθέντων, τις κλοπές, τις ληησασίες, τη βεβήλωση ιερών μας χώρων και μνημείων, την καταστροφή της πολιτιστικής μας κληρονομιάς από τους άρπαγες και πεπωρωμένους εισβολείς και νυχθημερόν εργάζεται με στενούς συνεργάτες, συλλέγοντας στοιχεία και τεκμήρια, με απώτερο στόχο την προσφυγή στη Διεθνή Κρίση και Δικαιοσύνη.

Με το θάνατο του μακαριστού Χριστόδουλου Πέτσα το περιοδικό «Ελευθέρη Κυθρέα»

έχασε τον επνευσμένο δημιουργό του, που και στα ενενήντα του χρόνια παρέμενε όρθιος και αλύγιστος οραματιστής και αγέραςτος έφηβος. Ορφανό πια το έντυπο που φιλοξένησε απειράριθμα άρθρα του, μελέτες και έρευνες και άλληλη ύλη πλειάδας εκλεκτών συνεργατών του πενθεί για το χαμό του φιλόπονου και μεγάλου δασκάλου και ευεργέτη της Κυθρέας.

Στέρεψε η ανεξάντλητη και ανέανη πνευματική πηγή, έσβησε και σώπασε η στεντόρεια φωνή του που σαγήνευε, γοήτευε και εμπύχωνε τους Κυθρεώτες, και όχι μόνο, όπως στέρεψε η αιωνόβια και ζωηφόρος νερομάνα του μυθικού Κεφαλήόβρουσου.

Ποιός θα γράφει πλέον για τις οικογένειες και τα λεπτομερή γενεαλογικά δέντρα των Κυθρεωτών; Ποιός θα αποχαιρετά και θα κατευοδώνει τους πικραμένους και αδικαίωτους Κυθρεώτες που μας φεύγουν; Ποιός θα μάχεται για τη δικαίωση των προσφύγων και την επικράτηση της ειρήνης στη δύσμοιρη πατρίδα μας;

Το ημιτελές έργο του μεγάλου δασκάλου και ευεργέτη της Κυθρέας επιβάλλεται να συνεχισθεί. Και πολλούς μαθητές άφησε και σε πολλούς στενούς συνεργάτες παρέδωσε την αγωνιστική σκυτάλη. Αν κρίνω από την κοσμοσυρροή στην εξόδιο ακολουθία, από τον ιερό ναό των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης, την ευρεία εκπροσώπηση Κυβέρνησης, Κομμάτων, Οργανώσεων, Σωματείων και άλλων Αρχών, αηλιά και του απλού λαού την οδύνη και τα πικρά και ειλικρινή δάκρυα, το δάσος των στεφάνων, τους πολλούς επικήδειους και άλλες πένθιμες εκδηλώσεις αγάπης και ευγνωμοσύνης, μιάς ουσιαστικής μεταθανάτιας αποθέωσης, πιστεύω ακράδαντα ότι ο μακαριστός Χριστόδουλος Πέτσας έχει αφήσει πίσω του πολλούς εκτιμητές και συνεχιστές του απαράμιλλου εκπαιδευτικού, κοινωνικού, ανθρωπιστικού και πατριωτικού του έργου.

Αποτελεί φόρο τιμής η αξιέπαινη πρωτοβουηία των συνεργατών και συναγωνιστών του να αφιερώσουν το παρόν τεύχος εις μνήμην του. Έφυγε, πλήρης ημερών, όρθιος και ακαταμάχητος αγωνιστής μέχρι τέλους, παρακολουθώντας με αγωνία, ακόμη και από το κρεβάτι του πόνου, κατά την ολιγοήμερη επιθανάτια δοκιμασία του, τα πολιτικά δρώμενα, τους αγώνες και αγωνίες της μαρτυρικής Κύπρου, με το πικρό παράπονο της αδικίας και της αναληγσίας των ισχυρών κέντρων της γης και χωρίς να αξιωθεί να ξαναδεί την πατρική εστία και την καρπερή Κυθρεώτικη γη που περιποήθηκε και πότισε με τον ιδρώτα του. Η αθώα, αγνή, άδοξη και πονεμένη ψυχή του θα φτερουγίζει ανήσυχη από ψηλά και θα στενίζει τα σκληρωμένα κυπριακά εδάφη, θα μας προτρέπει να συνεχίσουμε απτόητοι τον αγώνα και θα προσεύχεται για τη λύτρωσή τους από το δυνάστη κατακτητή.

Και το πιο καλό μνημόσυνο και η μεγαλύτερη ικανοποίηση για το μεταστάντα είναι πράγματι η συνέχιση των αγώνων και προσπαθειών του ως την ευλογημένη μέρα που τον μαρτυρικό Γολγοθά θα διαδεχθεί λαμπροφόρος η Κυπριακή Ανάσταση!